

„Cez Máriu, Matku všetkých národov,
nám Boh ukazuje
cestu k pravému pokoju.“

Prednáška P. Paula Mariu Sigla

MODLÍTOVÝ DEŇ
K ÚCTE PANNY MÁRIE,
MATKY VŠETKÝCH NÁRODOV

„PRINES DO SVETA TENTO BRAZ!
A TERAZ TO NEHOVORÍM LEN TVOJEJ VLASTNEJ KRAJINE,
ALE CELÉMU SVETU.
SVET JE NA ÚPADKU.
SVET POSTIHUJE JEDNA KATASTROFA ZA DRUHOU.
SVET HOSPODÁRSKY A MATERIÁLNE UPADÁ.
VOJNY BUDÚ PRETRVÁVAŤ, KÝM NEPRÍDE POMOC OD PRAVÉHO DUCHA.
PRIVEĎ ĽUDÍ SPÄŤ KU KRÍŽU!“

Amsterdamské posolstvo z 15. novembra 1951

MODLITBOVÝ DEŇ K ÚCTE PANNY MÁRIE, MATKY VŠETKÝCH NÁRODOV

Lanxess Arena v Kolíne na Turíce v nedeľu 31. mája 2009

Prednáška P. Paula Mariu Sigla

Cez Máriu, Matku všetkých národov, nám Boh ukazuje cestu k pravému pokoju

Milí bratia a sestry, milí pútnici zblízka i zďaleka!

Presne pred 50 rokmi, teda 31. mája 1959 sa zjavila Panna Mária ako *Žena, Matka všetkých národov* v Amsterdame (1) posledný raz.

Aké krásne Božie riadenie, keď v diecéze Jeho Eminencie kardinála Joachima Meisnera môžeme sláviť tohtoročný modlitbový deň práve na zlaté výročie tohto zjavenia!

Tým plníme výslovné pranie Panny Márie spred päťdesiatich štyroch rokov: „*Starajte sa o to, aby sa každý rok okolo tohto trónu, pri tomto obraze zhromažďovali národy. To je veľká milosť, ktorú svetu môže darovať Mária, Mirjam alebo Matka všetkých národov*“ (31. mája 1955). Je to teda Panna Mária, ktorá nás pozvala, aby nám darovala mimoriadne milosti. A tak je vlastne ona dnes tou skutočnou „hostiteľkou“!

Príchod Matky všetkých národov - vrchol mariánskej epochy

Mnohí z vás sú už dlhé roky vernými ctiteľmi Matky všetkých národov, no tým, ktorí sú – na našu veľkú radosť – medzi nami po prvý raz, a je ich veľa, by som chcel objasniť jedinečný význam Matky všetkých národov.

Zjavením Nepoškvrnenej v Rue du Bac v Paríži (2), kde nám Panna Mária darovala zázračnú medailu, sa v roku 1830 začala tzv. „mariánska epocha“. Mariánskou epochou sa toto časové obdobie nazýva preto, lebo Panna Mária sa v žiadnej inej dobe dovtedy nezjavovala na toľkých miestach Európy a nedala nám v takej veľkej miere a na takom veľkom území pocítiť svoju materinskú lásku a prítomnosť. Stačí, keď si pripomenieme cirkevne uznané miesta zjavenia ako La Salette, Lourdes, Knock v Írsku, Fatimu, Beauraing a Banneux v Belgicku.

Jej mocnú ochrannú prítomnosť a priam citelnú blízkosť sme nadovšetko potrebovali, pretože za posledných 180 rokov sa satan v priamom útoku proti Bohu – oveľa viac ako kedykoľvek predtým – snažil zničiť národy, Cirkev a svet.

Príchodom Nepoškvrnenej a zjavením zázračnej medaily (3) sa teda pre nás všetkých začala táto významná mariánska doba.

No príchodom MATKY VŠETKÝCH NÁRODOV do Amsterdamu dosahuje mariánska doba svoje vyvrcholenie, svoj korunujúci vrchol. (4) Možno vás to prekvapuje, no následne to dobre pochopíte. Ak totiž plníme Božie priania, ktoré nám boli zjavené v Amsterdame prostredníctvom Matky, potom nás to privedie do novej doby, k novým Turícam, do nového času.

Cyklus amsterdamských zjavení je síce dobrých 50 rokov za nami, no nestratil nič na svojej aktuálnosti. Práve naopak. Dnes, keď sa všetky životné oblasti v Cirkvi a vo svete nachádzajú v takmer bezvýchodiskovej kríze, v čase, keď je svetový mier ohrozený ako nikdy predtým, práve v tomto čase nadobúdajú zjavenia Matky všetkých národov obrovský význam.

Už pre blízku budúcnosť musíme bezpodmienečne všetci hlbšie pochopiť, ako veľmi závisí vytúžený pokoj v rodinách a medzi národmi od toho, či budeme a ako budeme *teraz, dnes* robiť presne to, čo si praje Matka všetkých národov v Amsterdame. Všetko závisí od našej spolupráce.

Poučme sa z Fatimy

Milí pútnici, aby som vám v súvislosti s Amsterdamom ukázal, aká rozhodujúca je naša spolupráca, chcel by som vám pripomenúť Fatimu (5). Spätňý pohľad na Fatimu nám dramatickým spôsobom ukazuje, čo sa stane, keď slovám Panny Márie veríme len málo, nedostatočne, a keď jej materinskú stratégiu aplikujeme len s váhaním. Paradoxom je, že hoci bola Fatima vo svojej nadprirodzenosti uznaná na najvyšších cirkevných postoch, i tak sa príliš dlho čakalo s plnením želaní Panny Márie.

V roku 1917, bolo to koncom prvej svetovej vojny, varovala Kráľovná ruženca v Portugalsku pred Ruskom (6) a celosvetovým šírením jeho ateistickej ideológie. No túto výstrahu sme nebrali dosť vážne, a tak sa militantný ateizmus bleskurýchle rozšíril a zotročil mnohé krajiny. Tie boli jedna za druhou vystavené brutálnym praktikám.

Tu vidíme ruské tanky počas prepadu Československa v roku 1968. V Prahe sa zo dňa na deň ocitli bezmocní študenti a otcovia rodín pred holou skutočnosťou (7).

Tento slovenský robotník na ulici v Bratislave (8), ktorý cestou domov z fabriky stojí zrazu zoči-voči ruským tankom, si v bolestnej bezmocnosti roztrhne košeľu.

Iba v samotnom Rusku bolo zničených viac ako 50 000 kostolov a kláštorov a milióny ľudí zomreli v gulagoch, v sibírskych trestanckých táboroch. Nezabudnime, tomu všetkému sme mohli zabrániť, keby sme boli počúvli napomínajúce výzvy Matky z Fatimy!

Takisto varovala Kráľovná ruženca pred drámou druhej svetovej vojny, a to už viac ako 20 rokov pred vojnou.

Zjavila nám konkrétne prostriedky milosti proti šíreniu komunizmu, národného socializmu (9) a proti vojne: modlitbu ruženca (10), zmierne sväté prijímanie na prvú sobotu v mesiaci a zasvätenie sa jej Nepoškvrnenému materinskému Srdcu.

Jej materinská prosba, žiaľ, nebola splnená. A tak zomreli v koncentračných táboroch (11) a na fronte milióny ľudí. Vojaci, ktorí nezahynuli na bojisku, sa dostali do zajatia. Na tejto fotografii (12) vidíme nemeckých vojnových zajatcov v Moskve pred ich deportáciou na Sibír.

S akou nenávisťou chce satan zničiť všetko (13), čo pripomína Boha, to sa dá najlepšie ukázať na príklade Kláštora Monte Cassino, azda najznámejšieho a najkrajšieho benediktínskeho kláštora na svete. Na týchto obrázkoch (14, 15) ho vidíme pred bombardovaním a po ňom. Európske mestá, predovšetkým mestá v Nemecku, ležali v troskách a popole. A možno mlčať o Hirošime a Nagasaki? Hirošima (16) – toto je letecká snímka zo septembra 1945, mesiac po tom, čo prvá atómová bomba v dejinách zrovnala mesto so zemou.

Dnes sme v Kolíne, a tak si dovoľím ukázať aj jednu fotografiu tiež z roku 1945, z obdobia, keď sa Kolín – tak ako mnohé iné nemecké mestá – podobalo mestu prízrakov (17).

Žiaľ, došlo k tomu, pretože sme slová Panny Márie z Fatimy nebrali vážne. Je hrozné uvedomiť si to a zistiť, že tomuto nesmiernemu utrpeniu a biede sa dalo zabrániť.

Mária prichádza do Amsterdamu

No Mária ako láskyplná Matka nás nenecháva samých! A tak sa nám koncom druhej svetovej vojny opäť ponáhľala na pomoc. A to v Holandsku. Dňa 25. marca 1945 na sviatok Zvestovania Panny Márie (18) sa Panna Mária v úplnej tichosti zjavila 40-ročnej Ide Peerdeman v jej byte v Amsterdame. V 56 zjaveniach v priebehu 14 rokov sa Matka všetkých národov prihovára jednotlivým národnostiam a národom (mimochodom, najviac sa prihovára Nemecku). Svoje slová adresuje pápežovi, biskupom, kňazom a rehoľníkom, rodinám, mužom, ženám a deťom a všetkým ľuďom dobrej vôle. Ako Matka varuje pred úpadkom viery a morálky, pred nešťastím a vojnou. Chcela by nás – ako sama hovorí – zachrániť pred hrozbou veľkej svetovej katastrofy, aby nás priviedla do nového času, do času naplneného Duchom, do času pokoja. Matka všetkých národov nám pritom pripomína vzácnosť a božskú silu sviatostí, zvlášť Eucharistie.

Prosí nás predovšetkým o lásku. Vizionárka Ida Peerdeman raz uvidela na oblohe veľkými písmenami napísané slovo

LÁSKA. Preto Panna Mária vedie ľudstvo späť ku krížu, k vrcholu lásky, ku krížu, ktorý je prameňom milosrdenstva a stredobodom stvorenstva. Práve preto sme kríž nášho vykúpenia s milostivým obrazom milosrdného Ježiša umiestnili do stredu kolínskej Areny.

Vizionárka Ida Peerdeman

Mnohí z vás sú tu dnes po prvý raz, a preto by som chcel povedať niekoľko slov aj o vizionárke Ide Peerdeman. Na tejto fotografii (19) ju vidíme vo veku 27 rokov. Ida bola výnimočne skromná a voči svojmu biskupovi a duchovnému vodcovi príkladne poslušná. Napriek tomu, že nebola vydatá, všetci, ktorí ju spoznali bližšie, ju označili za osobu s hlbokým materinským citom.

Už ako 12-ročná mala prvé stretnutie s Pannou Máriou. Práve sa vracala domov zo svätej spovede, na ktorú chodila týždenne, keď uvidela žiariacu, do bieleho oblečenú „ženu“. Bolo to 13. októbra 1917 – teda presne v ten deň, keď sa Panna Mária zjavila vo Fatime posledný raz a keď sa odohral tzv. slnečný zázrak (20). Dvanásťročná Ida však o tom ešte nič nevedela.

O mnoho rokov neskôr opísala Ida Peerdeman svoje vízie (21): nielen strašné katastrofy, ktorým sa malo zabrániť, ale aj vznešenú obnovu Cirkvi, ktorá bezpochyby príde s novými Turícami lásky.

Matka Ida zomrela 17. júna 1996 ako 90-ročná. Pohrebné obrady vykonal vtedajší biskup diecézy Haarlem-Amsterdam Mons. Henrik Bomers, ktorý si vizionárku osobne vážil (22).

Podľa môjho názoru by to biskup Bomers nebol urobil za žiadnu cenu, ak by nebol presvedčený o pravosti zjavení a posolstiev. Počas svätej omše vo svojej homílii povedal:

„Zišli sme sa tu ako ľudia, ktorí mali Idu Peerdeman radi, ktorí ju obdivovali a ctili si ju. V každom prípade tu však chcem povedať, že Idu som dosť dobre poznal... Až do posledného dňa bola skrz-naskrz rozvážna a mala veľký odpor k oslavovaniu svojej vlastnej osoby... A čo je pre mňa taktiež bezpochyby isté: bola absolútne čestná a hovorila pravdu o tom, čo zažila.“

Dôkazy pravosti

Tento pozitívny názor o Ide Peerdeman nadobudol biskup Bomers pri osobných stretnutiach a rozhovoroch s ňou, no možno aj prostredníctvom dôkazov o pravosti jej vízií. Dôkazy, aké v dejinách mariánskych zjavení inak sotva nájdeme, poskytol Boh v Amsterdame v hojnom počte a fascinujúcim spôsobom.

Matka všetkých národov o svojich posolstvách hovorí: *„Moje znamenia sú v mojich slovách“* (31. mája 1957). To znamená: pravosť svojho posolstva dokazuje vždy nanovo tým, že v priebehu rokov sa mnohé jej predpovede splňajú.

Krátky čas, ktorý mám k dispozícii, mi dovoľuje spomenúť len niektoré príklady.

Už v roku 1950 videla Ida znovuzjednotenie Nemecka. V jednej vízii ukázala Matka na hrubú čiaru prechádzajúcu Nemeckom a povedala: *„Európa je rozdelená na dve časti“* (10. decembra 1950). Vzápätí vizionárka videla, ako Panna Mária urobila rukou pohyb a túto čiaru odstránila.

Takmer o 40 rokov neskôr, v roku 1989, sme sa potom sami stali svedkami pádu Berlínskeho múru (23), o ktorom Honecker ešte desať mesiacov predtým vyhlásil: *„Múr bude trvať ešte sto rokov“* (24).

Nebolo ťažké osvojiť si jeho presvedčenie; stačí, ak si pripomenieme, že len niekoľko týždňov pred prevratom sa svetu prezentovala sila jeho armády. (25)

Aj prvé pristátie Američanov na Mesiaci (26) z roku 1969 videla vizionárka už 23 rokov predtým. Ida pri tejto vízii (7. februára 1946) na vlastnom tele pocítila aj bezváhový stav, ktorý detailne opísala svojmu duchovnému otcovi.

27

Raz počas vízie sa Ida zrazu ocitla v Chráme sv. Petra. Videla tam všetkých biskupov sveta s bielymi mitrami, Svätého Otca s tiarou a hrubou knihou (27). Nikto na svete – a už vôbec nie sama vizionárka – nemohol vtedy ešte ani len tušiť, že v tejto dojemnej vízii z 11. februára 1951 vidí Druhý vatikánsky koncil, ktorý sa konal až o jedenásť rokov neskôr.

28

Azda najsilnejší dôkaz o pravosti zjavení dostala vizionárka od Panny Márie v noci z 18. na 19. februára 1958. Matka jej oznámila, že začiatkom októbra – teda o osem mesiacov – zomrie, v tom čase ešte úplne zdravý, pápež Pius XII. (28).

„Počúvaj, tento Svätý Otec, pápež Pius XII., bude začiatkom októbra tohto roku prijatý k našim. Matka všetkých národov, Spoluvykupiteľka, Prostrednica a Orodovnica ho privedie do večných radostí.“

29

Panna Mária si priala, aby sa vizionárka o tejto informácii s nikým nerozprávala. Idin duchovný vodca rešpektoval túto absolútnu mlčanlivosť, chcel však, aby Ida u neho nechala obsah tajného posolstva v zapečatenej obálke. Ida si kópiu tohto posolstva odložila u seba doma.

Pápež Pius XII. naozaj zomrel začiatkom októbra (29) v Castel Gandolfe († 9. októbra 1958). Matka Ida ešte v ten istý deň odcestovala za svojim duchovným vodcom a ukázala mu svoju kópiu toho posolstva, ktoré sa práve stalo skutočnosťou. Tento dôkaz pravosti bol pre duchovného vodcu ešte presvedčivejší, pretože ako kňaz veľmi dobre vedel, že deň smrti človeka určuje a pozná jedine Boh.

Zapečatený list s posolstvom poslal Idin duchovný vodca P. Frehe OP (30) potom do Ríma.

30

Dôležitosť a nesmierny význam amsterdamských posolstiev pre Cirkev a svet sa dá ľahko zmerať, keď Boh potvrdzuje pravosť vízií takými udalosťami, akými bol koncil alebo život a smrť sväto žijúceho pápeža.

Stanovisko Cirkvi

Následne sa udalosťami v Amsterdame nezaoberal len biskup Huibers a jeho nástupcovia, ale i Kongregácia pre náuku viery v Ríme.

Skúmania diecéznych komisií sa ťahali dlhé roky. V máji 1974 poslala Kongregácia pre náuku viery biskupovi Haarlemu Mons. Zwartkuisovi list a v novinách L' Osservatore Romano zverejnila

31

stanovisko „*non constat de supernaturalitate*“, čo znamená, že „*nadprirodzenosť (zjavení)*“ do tohto okamihu ešte „*nie je zrejmá*“. Biskup Henrik Bomers z Amsterdamu a jeho pomocný biskup Jozef M. Punt sa v roku 1996, o 22 rokov neskôr – vzhľadom na mnohé prosby z domova a zo zahraničia a po dohovore s Kongregáciou pre náuku viery – rozhodli oficiálne povoliť verejné uctievanie Panny Márie biblickým titulom *Matka všetkých národov*.

(Fotografia 31: obaja biskupi počas 2. medzinárodného dňa modlitby v roku 1998. Za nimi je rakúsky kardinál Alfons M. Stickler z Ríma /† 2007/ ako hlavný celebrant, ktorý vždy veril, že amsterdamské posolstvá sú pravé.)

Toto rozhodnutie vyjadrili listom, ktorý zverejnili 31. mája 1996, presne pred trinástimi rokmi. Okrem iného sa v ňom píše:

„Treba rozlišovať medzi zjaveniami / posolstvami na jednej strane a mariánskym titulom ‚Matka všetkých národov‘ na druhej strane.

O nadprirodzenom charaktere zjavení a o obsahu posolstiev sa Cirkev momentálne nemôže vyjadriť, každý si však môže vytvoriť svoj úsudok podľa vlastného svedomia.

Modlitba ‚Pane Ježišu Kriste, Syn Otca ...‘, v ktorej je obsiahnutý titul ‚Matka všetkých národov‘, má cirkevné schválenie vtedajšieho biskupa Haarlemu Mons. Huibersa už od roku 1951. Z našej strany nie sú žiadne výhrady ani voči verejnému uctievaniu Panny Márie pod týmto titulom.“

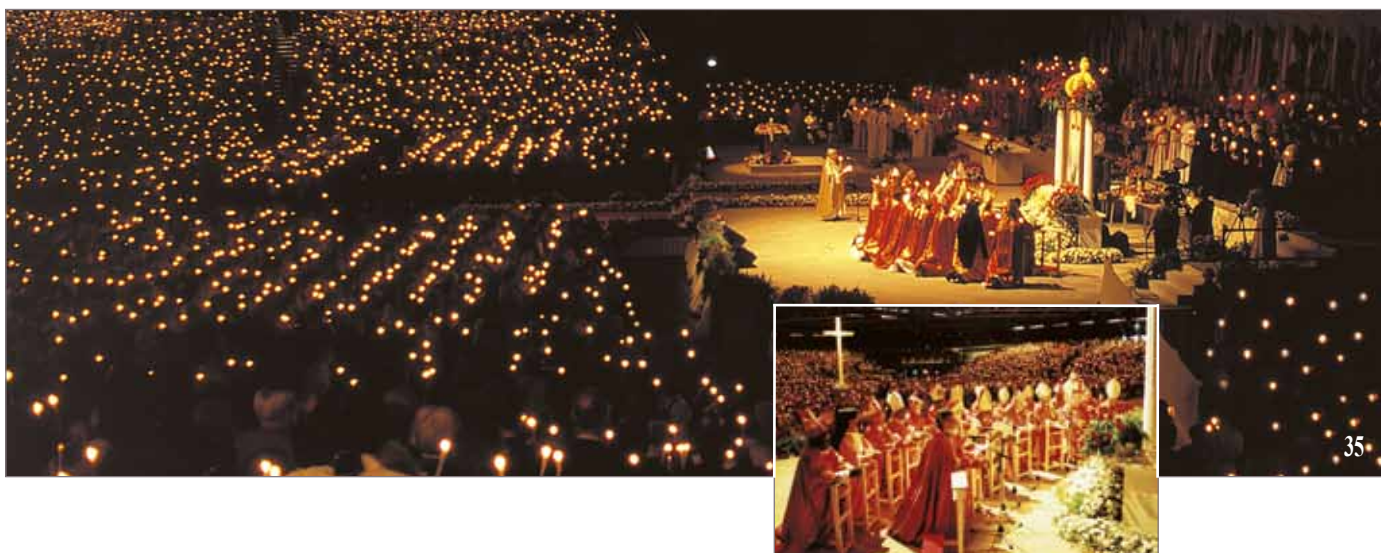
Dňa 31. mája 2002 terajší diecézny biskup Amsterdamu Mons. Jozef M. Punt písomne vyjadril svoje stanovisko „vzhľadom na autentickosť zjavení Panny Márie ako Matky všetkých národov v Amsterdame v rozpätí rokov 1945 – 1959“. Vo svojom vyhlásení píše:

„Ako je už známe, môj predchodca Mons. Bomers a ja sme v roku 1996 povolili verejné uctievanie. ...

Medzičasom uplynulo šesť rokov a ja konštatujem, že táto úcta zaujala pevné miesto v živote miliónov veriacich na celom svete (33) a je podporovaná mnohými biskupmi... (34). Pri plnom uznaní právomoci Svätej stolice je v prvom rade úlohou miestneho biskupa, aby sa v súlade so svedomím vyjadril k autenticite súkromných zjavení, ktoré sa dejú alebo sa udiali v jeho diecéze.

O predošlých výsledkoch skúmania a z nich vyplývajúcich otázkach a námietkach, som sa ešte raz radil s viacerými teológmi a psychológmi... Vzhľadom na duchovné ovocie a ďalší vývoj som si vyžiadal posudok od mnohých spolubratov v biskupskej službe, ktorí vo svojich diecézach poznajú veľkú úctu k Panne Márii ako Matke všetkých národov (35).

Berúc do úvahy všetky tieto posudky, svedectvá a vývoj a po zvážení toho všetkého v modlitbe a v teologických úvahách, dospel som k záveru, že zjavenia z Amsterdamu poukazujú na nadprirodzený pôvod.“

TITUL – Žena, Matka všetkých národov

Už počas prvého zjavenia sa Panna Mária predstavila tým pekným, biblickým titulom „ŽENA“. Viac ako 150-krát používa v posolstvách tento nový titul: „*Ja som Žena – Mária – Matka všetkých národov. Môžeš povedať: ŽENA VŠETKÝCH NÁRODOV alebo MATKA VŠETKÝCH NÁRODOV*“ (11. februára 1951).

Prečo ŽENA všetkých národov? Aby sme hlbšie pochopili, prečo sa Panna Mária teraz zjavuje s titulom Žena, musíme pochopiteľne otvoriť Sväté písmo, pretože iba tam sa nám odкрýva toto slovo vo svojom plnom význame.

1. Už na prvých stranách *Knihy Genezis* čítame o ŽENE, ktorá v zjednotení so svojím Synom rozšliape hadovi hlavu (36):

„*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päť*“ (Gn 3, 15).

Katolícka biblická veda nikdy neváhala stotožňovať s touto ŽENOU Pannu Máriu, ktorá v zjednotení so svojím Synom porazí satana.

A aj v Amsterdame na to Panna Mária poukazuje: „*Ja som svojou nohou pošliapala hada. Ja som bola zjednotená so Synom, tak ako som s ním bola zjednotená stále*“ (15. augusta 1951).

„*Tak ako je to predpovedané, ona premôže satana. Ona položí svoje nohy na satanovu hlavu*“ (31. mája 1955).

2. Na svadbe v Káne sa stretávame so ŽENOU, ktorá oroduje a sprostredkováva milosti (37):

„*Ježiš jej odpovedal: Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.*‘ Jeho matka povedala obsluhujúcim: *‘Urobte všetko, čo vám povie’*“ (Jn 2, 4).

Ježiš tu neoslovuje svoju Matku pomenovaním ŽENA preto, aby sa od nej dištancoval v zmysle tvrdého odmietnutia, ale aby jej pripomenul jej univerzálne materinské povolanie.

V Amsterdame poukazuje Panna Mária vedomo na Kánu, aby na jednej strane opísala svoj dokonale harmonický vzťah so Synom a aby na druhej strane ukázala, že Ježiš dokonca *chcel*, aby ona ako ŽENA vyprosila zázrak: „*Nebol to tiež sám Pán Ježiš Kristus, ktorý čakal so svojím veľkým zázrakom (a teraz hovorí Žena potichu a s dôrazom) premeniť vodu na víno, kým neprehovorila jeho Matka? On chcel urobiť svoj zázrak, ale čakal, kým neprehovorila jeho Matka. Chápeš to? ... Táto myšlienka im pomôže pochopiť vzťah Matky k svojmu Pánovi*“ (31. mája 1956).

3. Jánovo evanjelium nám tiež opisuje spoluvykupujúcu ŽENU na Kalvárii: „Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj Syn!““ (Jn 19, 26) (38).

Vypočujme si, čo o tom povedal pápež Ján Pavol II.: „Pri dvoch slávnostných príležitostiach – v Káne a pod krížom – ju Ježiš oslovuje titulom „Žena“ (porov. Jn 2, 4; 19, 26). Ako Žena je Mária spojená s dielom spásy. „Ako muža a ženu“ stvoril Pán človeka (porov. Gn 1, 27) a aj pri spáse chce, aby mal Adam po boku novú Evu. Prvotní rodičia sa rozhodli pre cestu hriechu; nový pár, Boží Syn spoluúčinkovaním Matky mal prinavrátiť ľudskému pokoleniu jeho pôvodnú dôstojnosť“ (9. apríla 1997).

„V tejto hodine Ježiša, Matky a Cirkvi sú slová Vykupiteľa slávnostné a uskutočňujú, čo zvestujú: Panna Mária sa stáva Matkou Ježišových učeníkov, Matkou všetkých ľudí“ (8. marca 1983). Potvrďuje to amsterdamské posolstvo zo 6. apríla 1952: „Pri obeti na kríži zvestoval Syn tento titul celému svetu.“

38

4. Posledný raz čítame o ŽENE v Apokalypse – je zaodetá slnkom (39):

„Potom sa na nebi ukázalo veľké znamenie: Žena odetá slnkom, pod jej nohami mesiac a na jej hlave veniec z dvanástich hviezd. Bola ťarchavá a kričala v bolestiach, lebo mala rodiť. A bolo vidieť aj iné znamenie na nebi: Veľký ohnivý drak ... A drak sa postavil pred ženu, ktorá mala rodiť...“ (Zjv 12, 1 – 4).

Pápež Pavol VI. o tom napísal: „Veľké znamenie, ktoré videl na nebi svätý apoštol Ján (porov. Zjv 12, 1), „Žena odetá slnkom“ sa liturgiou v Katolíckej cirkvi právom vysvetľuje ako preblahosladená Panna, ktorá je prostredníctvom Kristovej milosti Matkou všetkých ľudí“ (Úvod k Signum Magnum 1967).

Boj ŽENY s drakom nám opäť pripomína slová z Knihy Genezis: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ŽENOU...“ (Gen 3, 15). A v amsterdamskom posolstve z 3. decembra 1953 hovorí Panna Mária vizionárke: „Sily pekla sa rozpútajú, no Matku všetkých národov nepremôžu.“

39

Ako ŽENA je teda Panna Mária označovaná vždy vtedy, keď ide o jej univerzálne materinské povolanie pre všetkých ľudí všetkých čias. Veď ona nám pripomína: „*Ludia sú zverení Matke*“ (15. augusta 1951). Pokiaľ ide o tento titul, MATKA VŠETKÝCH NÁRODOV, dala mnoho prisľúbení plných útechy: „*Pod týmto titulom zachráni svet*“ (20. marca 1953). „*Žena všetkých národov bude môcť priniesť svetu pokoj. No musíte ju týmto titulom o to prosiť*“ (11. októbra 1953).

Ona je naozaj Matkou všetkých národov, kmeňov a rás, bez ohľadu na ich vierovyznanie. Ona miluje všetky svoje deti, aj tie, ktoré jej materinskú lásku ešte nepoznajú, a predovšetkým tie, ktoré o nej nechcú nič vedieť.

Bude to teda MATKA VŠETKÝCH NÁRODOV, ktorá nám bude môcť vyprosiť a darovať celosvetový trvalý mier, pravú ekuménu a jednotu v Duchu Svätom.

MODLITBA

Na vyprosenie tohto trvalého svetového pokoja, tejto jednoty v Duchu Svätom zjavila Panna Mária svoju MODLITBU, o ktorej hovorila už vo svojom prvom posolstve. No vizionárke ju nadiktovala až o šesť rokov neskôr, 11. februára 1951 – na sviatok Panny Márie Lurdskej. Ida bola práve v Nemecku.

Aký univerzálny význam má pre Cirkev a pre svet táto modlitba, na to poukazuje už samotná skutočnosť, že Panna Mária ju zjavila počas prorockej vízie Druhého vatikánskeho koncilu (40). Vízia Druhého vatikánskeho koncilu sa zrazu prerušila. Ida sa zrazu ocitla pred krížom a tu bola tak bolestne zjednotená s utrpením Ježiša a Márie, až začala plakať. Nechajme o tom porozprávať vizionárku:

„Stála som teda so Ženou pred krížom (41). Povedala: *„Opakuj po mne.“* ... A potom Žena začala: *„Pane Ježišu Kriste, Syn Otca...“* Ale ako to hovorila! Prenikalo to celého

človeka. Takto som to nepočula hovoriť ešte žiadneho človeka na svete. *„Zošli TERAZ na Zem svojho Ducha,“* s dôrazom na TERAZ, a *„Daj, nech Duch Svätý prebýva v srdciach VŠETKÝCH národov,“* s osobitným dôrazom na slovo VŠETKÝCH. Aj slovo AMEN vyslovila Žena tak zvláštne, tak slávnostne. Kým som po nej opakovala slovo za slovom, neuvedomovala som si, čo vlastne zna-

menajú slová, ktoré predou mnou vyslovovala a ktoré som ja mala opakovať. No keď povedala Žena slovo *„Amen“*, videla som všetko pred sebou napísané veľkými písmenami. A vtedy som si zrazu uvedomila, že je to modlitba. Pozoruhodné je, že som sa... ju nikdy nemusela učiť naspamäť... bola do mňa akoby vtlačená.

PANE JEŽIŠU KRISTE,
SYN OTCA,

ZOŠLI TERAZ NA ZEM
SVOJHO DUCHA.

DAJ, NECH DUCH SVÄTÝ PREBÝVA
V SRDCIACH VŠETKÝCH NÁRODOV,
ABY BOLI UCHRÁNENÉ

OD SKAZY, NEŠŤASTIA A VOJNY.
KIEŽ BY MATKA VŠETKÝCH NÁRODOV,
KTORÁ BOLA KEDYSI MÁRIOU,
BOLA NAŠOU ORODOVNICOU.

AMEN.

A Žena v posolstve pokračovala: *„Dieťa, táto modlitba je taká jednoduchá a krátka, že sa ju pred krížom môže pomodliť každý vo svojom vlastnom jazyku. Môže sa ju pomodliť každý kedykoľvek, aj keď práve nebude mať pred sebou kríž.“*

Modlitba je teda nádhernou vrúcnu prosbou o príchod Ducha Svätého. Kiež by prišiel TERAZ a kiež by prebýval v srdciach VŠETKÝCH národov.

Aby boli národy uchránené od SKAZY: Nie sme my všetci každý deň konfrontovaní so skazou, odpadlivosťou od viery a z toho vyplývajúcim morálnym úpadkom? Kto stratí vieru, ľahko stratí aj morálku.

Skaza prostredníctvom pornografie a satanizmu (42), skaza, ktorá sa neraz končí samovraždou. Niektorí experti odhadujú počet prívržencov satana v Nemecku až na 60 000! Krajské policajné riaditeľstvo oblasti Bádenska-Würtenberska vo Freiburgu vychádza z toho, že „v každej škole sedí aspoň jeden satanista“.

Skaza a úpadok v oblasti zábavy denne konzumovanej miliónmi ľudí prostredníctvom rockovej hudby a zlých filmov, videozáznamov a DVD. Tu vidíme titulok hororu, premietaného v kinách. Ide o film *Stiahni ma do pekla* (43).

Skaza, ktorú so sebou nesie potrat. (44) Inštitút pre rodinnú politiku predložil Európskemu parlamentu dňa 7. mája 2008 údaje, z ktorých vyplýva, že potratmi stráca Európa ročne viac ako milión detí – toto číslo zodpovedá počtu obyvateľov Luxemburska a Malty dokopy. Kiež by sme boli uchránení od NEŠŤASTIA! – Od nešťastia v každej forme; od nešťastia prírodných katastrof, ničivých požiarov (45), uragánov a záplav (46), ktoré sú pre svoje ničivé následky médiami nazývané katastrofami storočia.

Od nešťastia zemetrasenia, aké pred niekoľkými týždňami postihlo L' Aquilu v Taliansku (47). Tragické na tom je, že postihnutí sú vždy aj nevinní. To isté platí aj o hladu, o nešťastí, ktoré sa týka celých národov. Podľa informácií UNICEF hladuje v tomto čase na celom svete v rozvojových krajinách viac ako 900 miliónov ľudí – to je skoro jedna miliarda! Na následky hladu zomiera denne 8 000 detí! Tieto fakty si musíme obrazne predstaviť!

Viac ako 18 miliónov ľudí na celom svete je na úteku (48). Tí všetci vedia, čo je to dennodenný strach, obavy, únava a hlad. Viac ako polovicu utečencov tvoria deti. Pre ne je to najhoršie a ich počet deň čo deň rastie.

49

50

51

52

53

54

Kiež by sme boli uchránení od VOJNY. Pred piatimi mesiacmi zverejnil Heidelberský ústav pre výskum medzinárodných konfliktov, že počet neozbrojených a násilných konfliktov na svete vzrástol na 345 (49). Toto je najvyššie číslo od konca druhej svetovej vojny v roku 1945!

Kiež by nás Panna Mária uchránila pred novou eskaláciou na Blízkom východe, ktorá by sa v priebehu veľmi krátkej doby mohla zmeniť na celosvetový konflikt. Irán už roky pracuje na atómovom programe, ktorý sa má – podľa oficiálnych tvrdení – použiť na mierové účely. Zároveň sa však otvorene hovorí o zámere zničiť Izrael, ktorý nemá právo na existenciu. A toto je pravdepodobne aj ten skutočný dôvod, prečo sa Irán za žiadnu cenu nechce vzdať svojho atómového programu (50). Opätovne sa hovorí o očakávanom „hororovom scenári tretej svetovej vojny“ (51). Napriek všetkým medzinárodným snahám najskúsenejších diplomatov sa svetová politická situácia len zhoršila. Nie je za takýchto okolností pochopiteľné, že mnohí ľudia hľadajú do budúcnosti so strachom?

O tomto strachu hovorila najvplyvnejšia nemecká psychoterapeutka Christa Meves v roku 2006 na druhom medzinárodnom kongrese Treffpunkt Weltkirche, ktorý bol organizovaný charitatívnou katolíckou organizáciou Kirche in Not v Augsburgu.

Tu ju vidíme, ako jej v roku 2005 kardinál Meisner odovzdáva vyznamenanie Rád sv. Gregora (52), najvyššie katolícke vyznamenanie, ktoré jej udelil pápež Benedikt XVI. Vo svojich úvahách sa pýtala: „Ako... *nemaj strach, keď už aktuálnym počtom atómových bômb môže byť naša pekná modrá planéta so svojimi živými tvormi tisícnásobne otrávená a zničená? Áno, ako nemaj strach, keď moslimovia vyzývajú svojich ľudí, aby išli do svätej vojny* (53) *proti „bezbožnému Západu“ – ako oni hovoria? Ako nemaj strach, keď všade na svete sa objavujú nové epidémie* (54), *proti ktorým nedoká-*

žeme vyvinúť lieky tak rýchlo, ako sa šíria?

Ako máme zostať pokojní pri pohľade na skutočnosť, že priemyselne vyspelé národy už 40 rokov pracujú na sebazničení a vlastnom zániku tým, že dbajú o to, aby sa nerodili už takmer žiadne deti, a z tých, ktoré by sa mohli narodiť, sú na milióny zabíjané v lone matky?!

Iba v samotnom Nemecku ich bolo od roku 1976 osem miliónov. Je možné nezhroziť sa, keď si vypočítame, že tým nevyhnutne klesne hospodárska sila a že nám hrozí hlad a chudoba a v každom prípade nezamestnanosť?!“

Ako presvedčená katolíčka zdôraznila, že proti tomuto narastajúcemu strachu zo života potrebujeme obnovenú, živú vieru v Ježiša Krista, ktorý nám hovorí: „*Dúfajte, ja som premohol svet*“ (Jn 16, 33).

Aké je to pravdivé! Kristus je záchrancom sveta. A on nám posiela svoju Matku, pretože jej je zverený svetový mier a naša doba. Veď ona sama hovorí: „*Tento čas je náš čas. To znamená, že Otec a Syn chcú poslať Spoluvykupiteľku, Prostrednicu a Orodovnicu do tohto času, do celého sveta*“ (2. júla 1951). Žiadnej svetskej moci sa nepodarí poraziť zlo sveta a dosiahnuť obrat, ak nepostavíme do centra nášho života Máriu, Matku, poslanú Otcom a Synom, ju, ktorá nám ako Matka Cirkvi a všetkých národov vyprosí Ducha Svätého a sprostredkuje nám ho; tak ako vtedy pred 2000 rokmi na Turíce v Jeruzaleme (55).

Zo skazy pochádza nešťastie a vojna

V súvislosti so svojou modlitbou nám teraz Matka hovorí čosi, čo je pre nás všetkých veľmi významné. Vypočujme si jej slová: „*Proste ju* (Matku všetkých národov), *aby odvrátila všetky katastrofy! Proste ju, aby z tohto sveta vyhnala skazu! Zo skazy pochádza nešťastie, zo skazy pochádzajú vojny. Mojou modlitbou máte prosiť, aby sa tomuto všetkému vo svete zabránilo. Vy neviete, aká mocná a významná je pred Bohom táto modlitba*“ (31. mája 1955).

Nešťastie a vojna teda pochádzajú z morálnej skazy! Počuli ste to už niekedy povedané takto krátko a tak jasne? Je to tak vynikajúco vysvetlené a ľahko pochopiteľné! Pretože ak svoje hriechy nepoložíme pred Boha a ak ich neolutujeme, potom škodíme nielen sami sebe, ale zároveň tým získava moc zlo, satan. A túto moc satan využíva, aby nám vo svojej nenávisti bez zmilovania škodil. A to tak veľmi, ako len môže. Toto si uvedomuje len málo kresťanov! Nie je to teda Boh, ktorý dáva satanovi moc, aby ten na nás mohol uvaliť nešťastie, ale my sami mu túto moc dávame! Boh nám však, práve naopak, dáva oveľa viac – dáva nám moc poraziť zlo.

56

57

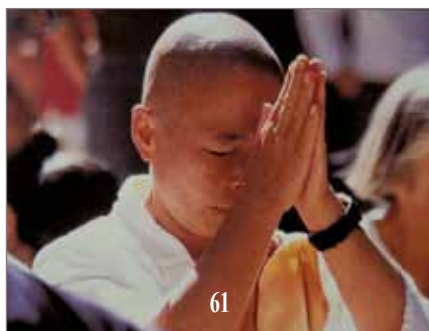
58

59

60

61

62

Aby teda prestali vojny a aby nešťastie skončilo, musíme sa my postarať o to, aby sa odstránila ich príčina, teda skaza. A to neznamená nič iné, len aby sme sa obrátili – tak ako to bolo za čias Jána Krstiteľa (56) – pokorou a ľútosťou. Aby sme sa obrátili dobrou svätou spoveďou (57), modlitbou (58) a láskyplným prijímaním Eucharistie (59), láskou k blížnemu (60) a pôstom. Toto všetko sú vlastne jednoduché prostriedky, ktoré môže využiť každý z nás. A aj tie štyri miliardy ľudí, čo nie sú kresťanmi (61) a Boha poznajú príliš málo, aj tí sa môžu odvrátiť od svojho egoizmu a myslieť na dobro druhých. Môžu to urobiť tým, že sa budú – ako hovorí Matka všetkých národov – snažiť o „*spravodlivosť, pravdu a lásku*“ (8. decembra 1952).

Vypočujme si, aké krásne prislúbenia dáva Panna Mária tým, ktorí sa modlia jej modlitbu.

„*Touto modlitbou Žena zachráni svet. Ešte raz opakujem tento prísľub*“ (10. mája 1953). „*Neviete, aká mocná a významná je u Boha táto modlitba. On svoju Matku vypočuje, pretože ona chce byť vašou Orodovnicou*“ (31. mája 1955).

Panna Mária tiež vysvetľuje, prečo nám dáva túto novú modlitbu: „*Je daná preto, aby svetu vyprosila pravého Ducha*“ (20. septembra 1951). „*Ty nevieš a nemôžeš tušiť, akú veľkú hodnotu to bude mať. Ty nevieš, čo prinesie budúcnosť*“ (15. apríla 1951).

Je to tak, milí priatelia, nikto nevie, čo prinesie budúcnosť. (62) No Panna Mária nám dáva veľký prísľub, ktorý je dramatický a zároveň nádherný. Vysvetľuje, že „*je poslaná svojím Pánom a Stvoriteľom, aby týmto titulom a touto modlitbou mohla oslobodiť svet od veľkej svetovej katastrofy... Touto modlitbou Žena zachráni svet. Ešte raz opakujem tento prísľub*“ (10. mája 1953).

„Ktorá bola kedysi Máriou“

V tejto súvislosti môžem teraz poukázať na niečo veľmi dôležité: Takmer všetci ľudia majú problémy s výrazom „ktorá bola kedysi Máriou“. A aj niektorí z vás, ktorí modlitbu poznáte už dlhšie, ste podobné problémy tiež mali. A nie je to čudné, pretože prvá, ktorá mala ťažkosti s pochopením

týchto slov, bola samotná vizionárka, ďalej jej duchovný vodca P. Frehe a napokon biskup Huibers, ktorý mal dať súhlas na vytlačenie modlitby. A preto biskup, ktorému sa modlitba veľmi páčila, pri prvej tlači túto formuláciu vynechal, pretože bola pre neho nezrozumiteľná. Takže modlitba na konci znela: „Kiežby Matka všetkých národov bola našou Orodovnicou.“

No Panna Mária so zmenou modlitby nesúhlasila. „*Kiežby Matka všetkých národov, ktorá bola kedysi Máriou, bola našou Orodovnicou, tak to má zostať!*“ (6. apríla 1952).

Krátko, jasne a jednoducho už predtým vysvetlila: „*Ktorá bola kedysi Máriou, to znamená: mnohí ľudia poznali Pannu Máriu ako Máriu, teraz však, v tejto novej dobe, ktorá sa začína, chcem byť Ženou všetkých národov, Matkou všetkých národov, to pochopí každý*“ (2. júla 1951).

Slová „ktorá bola kedysi Máriou“ teda v žiadnom prípade neznamenaajú, že Pannu Máriu už nesmieme osloviť Mária; veď to mnohokrát robíme, keď sa modlíme ruženec. Znamená to oveľa viac, že Máriu nemáme poznať len podľa jej mena, ale že máme poznať aj jej povolanie našej duchovnej matky, a preto má byť náš vzťah k nej vzťahom dieťaťa (63).

A že sa tento vzťah ,matka – dieťa‘ môže ešte viac prehĺbiť a stať sa osobnejším, to bezpochyby platí aj pre nás katolíkov (64) a ešte oveľa viac pre štyri miliardy nekresťanov, teda pre oveľa väčšiu časť ľudstva. Oni síce poznajú Máriu podľa mena, no nevedia, že ona je Matkou všetkých národov, teda aj ich Matkou. Toto hinduistické dievča (65) z južnej Indie objavilo v milostivom obraze *Matky všetkých národov* svoju matku. Vidíte, ona si obrázok s modlitbou *Matky všetkých národov* pritláča k srdcu.

Ak však ľudia objavia Máriu ako svoju osobnú Matku, potom sa zmení všetko: tú, ktorá bola pre mňa kedysi len Mária, teraz uznávam a milujem ako svoju Matku (66). To bude mať za následok, že v mojom srdci bude rásť potreba zveriť sa jej a nasledovať ju. Ako keď sa dieťa zveruje svojej matke a nasleduje ju (67).

Zmena modlitby

A prečo sa dnes amsterdamskú modlitbu už nemodlíme tak, ako nám bola daná? Aby som to mohol vysvetliť, prosím teraz o vašu úplnú pozornosť.

V posledných rokoch mali veriaci, kňazi a biskupi častejšie ťažkosti s formuláciou „ktorá bola kedysi Máriou“ – tak ako vtedy biskup Huibers. Preto sa mnohí v tejto záležitosti obrátili na Kongregáciu pre náuku viery v Ríme.

Z pastoračných dôvodov, že by sa pri modlitbe Matky všetkých národov mohli slová „ktorá bola kedysi Máriou“ nesprávne pochopiť, predložila Kongregácia pre náuku viery v júli 2005 Mons. Jozefovi M. Puntovi želanie, aby sa tieto slová z modlitby vynechali.

V prípise z 8. augusta 2005, v ktorom koordinátor sprievodnej komisie Raphael Soffner zverejnil stanovisko biskupa, sa píše:

„Biskup, prirodzene, nadviazal kontakt s kongregáciou a oznámil svoj názor na danú vec. Ľudí splnomocnených šírením úcty zatiaľ poprosil, aby rešpektovali pastoračnú starostlivosť kongregácie a aby pri verejnom modlení predbežne vynechali túto časť, alebo aby sa ju modlili potichu. Uvedomuje si, že to môže v mnohých ľuďoch vyvolať rozpor medzi presvedčením a poslušnosťou. Tu však odkazuje na vizionárku.

Aj ona sa raz ocitla v takejto dileme a vtedy jej Žena povedala: ‚Poslušnosť musela dostať prednosť.‘ Poslušnosť, ako hovorí, nevylučuje ďalší otvorený dialóg na túto tému. Táto modlitba, ktorá prosí ‚Pána Ježiša‘, ‚Syna Otca‘, aby ‚teraz‘ zoslal Ducha Svätého na náš zranený svet, však zostáva rovnako platná a nestráca na svojej sile.

V tom všetkom vidí biskup aj pozitívnu stránku. Touto diskusiou sa otvára hlbší dialóg. Za touto časťou vety, ktorá bola daná po vyhlásení dogmy o Nanebovzatí Panny Márie, sa skrýva podstatná otázka: Kto je Mária v Božom pláne vykúpenia? Akú úlohu zohráva pri príchode Ducha Svätého? Kým môže byť Mária pre túto dobu, v tomto svete? K tomuto dialógu vyslovene povzbudil teológov Ján Pavol II. v roku 2002.“

Aby však bolo jasné, že sa titul *Žena všetkých národov* vzťahuje na Pannu Máriu, boli pridané slová „*Preblahoslavená Panna Mária*“. Táto verzia dostala 6. januára 2009 od diecézneho biskupa Mons. Jozefa M. Punta imprimatur. A preto sa na konci modlitby modlíme:

„Kiežby Matka všetkých národov, Preblahoslavená Panna Mária, bola našou Orodovnicou.“

Keďže sa častejšie stretávam s veriacimi, ktorí ako dlhoroční ctitelia Matky všetkých národov majú ťažkosti s prijatím novej verzie, chcel by som vás skromne, ale so všetkou naliehavosťou poprosiť o vašu poslušnosť – o poslušnosť z lásky. Pretože iba týmto spôsobom sa modlitba môže s požehnaním Cirkvi a s podporou biskupov a kňazov i naďalej šíriť vo svete.

Toto cirkevné zmýšľanie a konanie je pri šírení jej obrazu a jej modlitby dôležité a rozhodujúce. Na jednom mieste o tom hovorí dokonca sama Panna Mária: „*A teraz Matka všetkých národov sľubuje, že daruje pravý pokoj. Národy sa však budú musieť modliť moju modlitbu spolu s Cirkvou – cháp to dobre, s Cirkvou*“ (20. marca 1953).

Porozmýšľajte, čo by v tomto prípade asi urobila Panna Mária? Ona by tiež pokorne poslúchla.

AMSTERDAMSKÝ MILOSTIVÝ OBRAZ

Amsterdamské posolstvá sú výnimočné aj preto, lebo Panna Mária sama do detailov opísala, ako má byť namaľovaný jej milostivý obraz. Rozjímaním nad jej obrazom majú totiž všetci ľudia pochopiť, prečo je Mária našou Matkou (68).

Som si istý, že keď sa opýtame kresťanov: „Prečo je Mária tvojou Matkou?“ – mnohí odpovedia: „Lebo je Ježišovou Matkou a preto, že spolu s ním nosila vo svojom lone aj nás.“ Nesprávne to nie je, ale v žiadnom prípade to nie je ten najhlbší dôvod, že je našou Matkou. Ona je našou Matkou z trojakého dôvodu. A presne to vystihuje amsterdamský milostivý obraz.

1. Mária je MATKA nás všetkých, pretože – zjednotená s jej a s naším božským Vykupiteľom – trpela za nás ako SPOLUVYKUPITEĽKA. Vidíte, ako Panna Mária na obraze od maliarky Bradi Barth kladie ruky na svoje lono, v ktorom nosí všetkých ľudí? (69)

Pod krížom porodila ľudstvo k novému životu. Preto ju vidíme stáť pred žiariacim krížom jej božského Syna, ktorého svetlo ju úplne prežaruje. Ako je to zreteľne vidieť už na zázračnej medaile, Matku nemožno oddeliť od kríža a kríž nemožno oddeliť od Matky.

Okolo pása má uviazanú šatku, o ktorej sama hovorí, že symbolizuje bedrovú šatku jej Syna a vyjadruje nerozlučiteľnú jednotu Spoluvykupiteľky so svojim Vykupiteľom.

Na jej rukách tiež vidíme rozžiarené rany. V prvom momente nás to môže prekvapiť, pretože utrpenie bolestnej Matky na Kalvárii sa neprejavilo viditeľným preliatím krvi. Evanjeliá by nám o tom boli podali správu.

No napriek tomu sa pýtame: „Kto trpel viac: stigmatizovaní svätí, ako napríklad Páter Pio (70) a Terézia Neumannová, alebo bolestná Matka?“ Iste odpovieme teologicky správne: „Bolestná Matka!“

Ukážem vám šokujúcu fotografiu stigmatizovanej Terézie Neumannovej. Fotografia bola urobená počas jednej extázy utrpenia (71).

Keď už Terézia Neumannová trpela takým dojemným spôsobom, o čo viac trpela Matka pod krížom! Presne túto duchovnú skutočnosť zdôraznil pápež Ján Pavol II., keď 4. mája 1983 na generálnej audiencii povedal: „Bola to Otcova vôľa, že ona, ktorá bola povolaná k najvyššej spolupráci na diele vykúpenia, bola úplne zjednotená s obetou a mala mať účasť na všetkých bolestiach Ukrižovaného...“

Chápete teraz, prečo sa naša Matka v Amsterdame ukazuje s mystickými ranami?

72

73

74

75

2. Mária je MATKOU nás všetkých aj preto, lebo ako PROSTREDNICA, zjednotená so svojím božským Synom, sprostredkúva národom každú milosť. Na jej obraze je to naznačené tým, že z oboch prebodnutých rúk vychádzajú tri lúče (72), o ktorých ona sama hovorí: *„Toto sú tri lúče, lúče milosti, vykúpenia a pokoja. Prostredníctvom milosti môjho Pána a Učiteľa poslal Otec z lásky k ľudstvu svojho jediného Syna na svet ako Vykupiteľa. Oni dvaja chcú teraz zoslať Svätého Ducha, pravého Ducha, ktorý jediný môže byť pokojom. Teda: milosť, vykúpenie, pokoj“* (31. mája 1951). Lúče dopadajú na biele a čierne ovce, ktoré symbolizujú Kristovo stádo – teda všetky národy a rasy na zemi.

Prebodnuté ruky, ktoré zároveň rozdáujú milosť, (73) zreteľne vyjadrujú vnútorný súvis spoluvykúpenia a sprostredkovania milosti; ukazujú, že z každého utrpenia, ktoré nesieme s láskou, prúdi milosť a požehnanie. Inými slovami: tá, ktorá ako Spoluvykupiteľka vytrpela s Vykupiteľom milosti, ich môže zjednotená s ním aj rozdávať.

3. MATKOU pre nás všetkých je Mária v neposlednom rade aj preto, lebo ako ORODOVNICA sa za nás prihovára u Boha a chráni nás pred zlom, pred satanom.

Biblická pravda, že Matka nás obraňuje pred satanom ako tá, ktorá rozšliape hadovi hlavu a vífazi nad ním, je znázornená zvlášť dojímavou: na amsterdamskom obraze – na rozdiel od zázračnej medaily – hada vôbec nevidno, pretože je úplne porazený (74).

Máriina moc orodovania, znázornená obrazným spôsobom, už nemôže byť zreteľnejšie vyjadrená! Ona je naozaj slnkom odetá apokalyptická žena, ktorá rozšliape hadovi hlavu (75).

Preto by som amsterdamský milostivý obraz rád pomenoval ako „rajský, nebeský obraz“, ktorý už znázorňuje vífazstvo Nepoškvrneného materinského Srdca. Je to obraz novej doby, doby globálneho pokoja, ktorý bude prebývať v srdciach všetkých ľudí. A to nás všetkých bezpochyby naplňuje veľkou nádejou a radosťou, keď hľadáme na tento obraz a modlíme sa pred ním. Pripomína nám to tajuplné Jánovo zjavenie, kde sa píše:

„Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi! A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľudom a sám Boh – ich Boh – bude s nimi. Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti viac nebude, lebo prvé sa pominulo“ (Zjv 21, 3 – 4).

O milostivom obraze, ktorý teda trojnásobným spôsobom opisuje Máriino univerzálne materstvo pre všetkých ľudí všetkých čias, hovorí (8. decembra 1952) Panna Mária ešte niečo neočakávané:

„Tento obraz sa má šíriť vopred, má predchádzať. Tento obraz musí byť rozširovaný po celom svete. Je vysvetlením a obrazným znázornením novej dogmy. Preto som tento obraz dala národom ja sama.“

DOGMA MATKY VŠETKÝCH NÁRODOV

Je obraz vysvetlením a obrazným znázornením novej dogmy? O ktorej novej dogme tu Matka hovorí? V dejinách mariánskych zjavení je to naozaj jedinečné, že Panna Mária prosí vo svojom posolstve o dogmu! Podľa jej slov to bude „*posledná a najväčšia*“ mariánska dogma (15. augusta 1951). Obracajúc sa na Svätého Otca si praje: „*Postaraj sa o poslednú dogmu, o korunovanie Matky Pána Ježiša Krista, Spoluvykupiteľky, Prostrednice a Orodovnice!*“ (11. októbra 1953)

Vo svojich posolstvách sa Matka dokonca viackrát priamo obracia na teológov a vysvetľuje im vieroučný obsah a veľký význam dogmy: „*Povedz vašim teológom, že všetko môžu nájsť v knihách! ... Neprinášam nové učenie*“ (4. apríla 1954). „*Cirkev zažije kvôli novej dogme veľké protirečenie*“ (15. augusta 1951).

Dnes, po vyše päťdesiatich rokoch, sa Katolícka cirkev naozaj nachádza v tomto ťažkom a bolestnom rozpoležení. Na jednej strane chcú kardináli a stovky biskupov vidieť Máriu uctievanú dogmou ako Spoluvykupiteľku, Prostrednicu a Orodovnicu. To isté si prajú uznávaní teológovia, mnohí kňazi a milióny veriacich. Niektorí mariológovia a dokonca svätí veľmi milovali titul Spoluvykupiteľka a používali ho, napríklad Vincent Pallotti, Anna Katarína Emmerichová, Leopold Mandič, Maximilián Kolbe, Edith Steinová alebo P. Pio a Matka Tereza.

Aj pápež Ján Pavol II. použil viackrát titul Spoluvykupiteľka. Na generálnej audiencii 8. septembra 1982 napríklad povedal: „*Mária, ktorá bola počatá a porodená bez jedinej poškvرنy hriechu, mala zázračným spôsobom účasť na utrpeniach svojho božského Syna, aby tak bola Spoluvykupiteľkou celého ľudstva.*“

No nie všetci zmyšľajú takto – a majú svoje pochopiteľné dôvody. Medzi kardinálmi, biskupmi a teológmi je mnoho takých, ktorí považujú pomenovanie „Spoluvykupiteľka“ za pojem vyvolávajúci nedorozumenia, a preto zásadne nevhodný na teologicky korektné vyjadrenie jedinečného postavenia Panny Márie v dejinách spásy.

Milí veriaci, je veľmi dôležité a považujem to za svoju povinnosť otvorene vám povedať, že kardinál Joseph Ratzinger, svojho času prefekt Kongregácie pre náuku viery, vo svojej knihe *Boh a svet* nemeckému žurnalistovi Petrovi Seewaldovi ohľadom tohto titulu povedal, že spolupráca Márie v pláne spásy „*je inými titulmi lepšie vyjadrená, kým výraz ‚Spoluvykupiteľka‘ sa príliš odkláňa od jazyka Písma a Otcov, a tým vyvoláva nedorozumenia*“. Aj kardinál Joachim Meisner zastáva v tejto otázke ten istý názor (76).

Toto som vám tu musel bezpodmienečne jasne povedať, pretože kolínsky arcibiskup, azda ako najlepší a najvernejší pápežov priateľ, by nám nikdy nebol dal povolenie sláviť v jeho diecéze modlitbový deň ku cti Matky všetkých národov, ktorej posolstvo je bezprostredne spojené s titulom „Spoluvykupiteľka“, keby sme tu zreteľne nevyjadrili aj aktuálne stanovisko Kongregácie pre náuku viery.

Milí pútnici, tento postoj však neznamená, že by biskupi, kňazi, teológovia a veriaci titul *Spoluvykupiteľka* nesmeli používať. Teologická diskusia, vyznačujúca sa veľkým rešpektom voči hodnovernému magistériu Cirkvi, zostáva otvorená.

Keď pojem *Spoluvykupiteľka* teologicky korektne vysvetlíme, vyplynie z toho, že Máriu nekladíme na rovnakú úroveň s Ježišom, ako keby bola Bohom. *Spolu*-vykupiteľka oveľa viac znamená, že ako Nepoškvrnená a Nová Eva, dokonale zjednotená so svojím božským Synom, v úplnej závislosti od neho a žijúc celkom z neho, jedinečným spôsobom trpela za naše vykúpenie.

Syn a Matka boli
naozaj *jedno* srdce,
jedna láska,
jedno utrpenie
za *jeden* spoločný cieľ:
vykúpenie sveta. (77)

Tak to povedala Panna
Mária sv. Brigite Švédskej:
„Adam a Eva predali svet
za jedno jablko; môj Syn
a ja sme vykúpili svet
jedným Srdcom.“

Dialóg lásky

Aby mohla byť táto pravda v danom čase vyhlásená ako dogma, rozchádzajúce sa teologické názory na titul *Spoluvykupiteľka* sa musia skôr či neskôr zosúladiť prehĺbeným štúdiom, láskyplným dialógom a predovšetkým modlitbou a obetou.

K tomu treba povedať jedno: nech zástancovia titulu *Spoluvykupiteľka* prejavia pochopenie s tými, ktorí vo svojej úprimnej láske k Márii považujú tento pojem za nevhodný. Niektorí z nich ako mariológovia napísali o Márii významné diela, no z obavy, že by sa tým mohlo zmenšovať Ježišovo jedinečné, neporovnateľné postavenie božského Vykupiteľa alebo že by sa tým mohol ohroziť ekumenický dialóg, uprednostňujú nepoužívať titul *Spoluvykupiteľka*.

Iná skupina teológov nemá vôbec problémy uctiť si Máriu titulom *Spoluvykupiteľka*, no v žiadnom prípade nepovažujú za nutné, aby bola raz táto pravda definovaná ako dogma.

Ďalší sú síce pre dogmu otvorení, no jej vyhlásenie v blízkej budúcnosti považujú za nerozumné.

Nech by sme zastávali akýkoľvek názor, teologická diskusia sa musí viesť bez polemiky, v bratskej láske, vo vzájomnej úcte a rešpektovaní „zmyslu viery“ („sensus fidei“). Pre nás snáď najkrajším príkladom v tejto otázke bol pápež Ján Pavol II. a jeho najbližší spolupracovník kardinál Joseph Ratzinger. Kým pápež Wojtyła si tento titul vážil a používal ho, prefekt Kongregácie pre náuku viery mal svoje výhrady. To však v žiadnom prípade nenarušilo ich priateľstvo, ktoré bolo pre blaho Cirkvi mimoriadne plodné.

Jedno je isté: dogma bude predovšetkým ovocím modlitby a vyrastie zo srdiec trpiacich. Bude to vymodlená a vytrpená dogma. Najmocnejšími orodovníkmi sú teda chorí a trpiaci; a medzi nimi sú aj takí, ktorí sú za to ochotní položiť svoj život.

Cesta k pravému pokoji

Či je teologicky správne nazývať Máriu *Spoluvykupiteľka*, tým sa budú teológovia – podriadení učiteľskému úradu Cirkvi – naďalej zaoberať; pápež sa bude pýtať všetkých biskupov sveta, aký majú na to názor, a potom sa Svätý Otec rozhodne. I keď sa dogma nikdy nevyhlasuje na základe súkromného prorockého zjavenia, predsa len je výnimočné, že už teraz – priamo ako povzbudenie – môžeme vedieť o mocnom a milostivom účinku tejto mariánskej dogmy pre Cirkev a svet, pretože Matka všetkých národov sľubuje nové vyliatie Ducha Svätého, a tým pravý pokoj národom (78).

„A Žena zostala pri svojich apoštoloch, kým neprišiel Duch. A tak môže prísť Matka k svojim apoštolom a národom celého sveta, aby im opäť a nanovo priniesla Ducha Svätého... Keď bude dogma, posledná dogma v mariánskych dejinách vyhlásená, potom daruje Matka všetkých národov svetu pokoj, pravý pokoj“ (31. mája 1954).

Tento milostivý účinok dogmy, víťazstvo Panny Márie nad zlom, a s tým spojený svetový mier, je na milostivom obraze znázornený: hada na glóbose už nevidno.

Aby však *všetka* moc satana *na celom svete* bola porazená, musí byť Mária, ktorá rozšliape hadovi hlavu, tiež v *celej* plnosti svojho povolania slávnostne uznaná a uctievaná *na celom svete* – ako Spoluvykupiteľka, Prostrednica a Orodovnica.

Či bude a kedy bude dogma vyhlásená, to celkom závisí od Svätého Otca. A vôbec, nová mariánska dogma určite nebude vyhlásená, kým väčšina ľudí nepochopí jej teologický obsah a kým konštatujeme fakt, že väčšina veriacich je dnes už len málo mariánska. Ako vidíme, zdá sa, že čas ešte nedozrel. No ako má čas dozrieť? Ako sa majú národy naučiť opäť si vážiť a milovať Pannu Máriu ako Matku alebo ju vlastne spoznať ako Spoluvykupiteľku? Čo konkrétne môžeme urobiť my ako veriaci v každodennom živote pre to, aby bola Matka jedného dňa slávnostne oslávená poslednou mariánskou dogmou? Odpoveď nám dáva sama Panna Mária: *„Toto je moje poslanstvo pre dnešnú dobu, pretože čas súri. Musí prísť veľká akcia pre Syna a kríž, Orodovnicu a Posla pokoja, Matku všetkých národov“* (1. apríla 1951).

VELKÁ SVETOVÁ AKCIA – „mariánsky pastoračný program“

Akú veľkú akciu má Panna Mária na mysli? Matka nás prosí o náš osobný príspevok, aby sme rozširovali jej MODLITBU a jej OBRAZ, a tým sa pripojili ku všetkým ľuďom dobrej vôle. Aby sme mali podiel na príprave cesty pre novú dogmu a pre svetový mier. Toto šírenie ona sama nazýva *„veľkou svetovou akciou“* (11. októbra 1953) alebo dokonca *„dielom vykúpenia a pokoja“* (1. apríla 1951). To, že Panna Mária označuje šírenie svojho obrazu a svojej modlitby ako *„dielo vykúpenia a pokoja“*, nás môže v prvom okamihu prekvapiť. Kto však vie, že Máriino povolanie spočíva v tom, aby nás viedla k Ježišovi, nášmu Vykupiteľovi, k sviatostiam a tým k vnútornému pokoji, ten bude mať radosť, že môže spolupracovať na takomto diele vykúpenia a spásy.

Celkom vážne som si túto skutočnosť uvedomil na jednej misijnej ceste z Panamy do Nikaraguy. Pri nástupe do lietadla som daroval obrázok s modlitbou jednej letuške. Nato prišla ku mne a ešte pred štartom sa ma spýtala, či by sa mohla vyspovedať. Keď obslúžila všetkých pasažierov, vyspovedala sa. Po spovedi z nej vyžarovalo také šťastie, že to oslovilo aj jej kolegyňu a aj ona sa chcela vyspovedať. Dokážete si predstaviť moje prekvapenie. Vtedy som raz a navždy pochopil: je to Panna Mária, ktorá otvára srdcia svojich detí pre milosť vykúpenia.

79

80

81

82

Každý z nás teda, dokonca i dieťa, môže s horlivosťou pomáhať a obrázok s modlitbou priateľsky ponúknuť ako darček všetkým bratom a sestrám – či sú veriaci, alebo neveriaci.

Toto veľkolepé „*dielo vykúpenia a pokoja*“ (1. apríla 1951) videla Matka Ida v nádhernom obraze miliárd snehových vločiek, ktoré boli okolo glóbusu (79):

„*Tak ako snehové vločky poletujú svetom a v hrubej vrstve dopadajú na zem, tak sa aj modlitba a obraz rozšíria po celom svete* (80) *a vniknú do srdc všetkých národov. Tak ako sa na zemi rozpúšťa sneh, tak príde ovocie, Duch, do srdc všetkých tých ľudí, ktorí sa budú každý deň modliť túto modlitbu*“ (1. apríla 1951).

Presvedčená o nesmiernej dôležitosti tejto svetovej akcie, vizionárka až do konca života neúnavne pracovala na rozposielaní obrázkov s modlitbou do celého sveta. (81) Často pritom pociťovala svoju neschopnosť, takže ju Matka raz povzbudila: „*Máš strach? Veď ja pomôžem. Uvidíš, že šírenie ide akoby samo od seba*“ (15. apríla 1951). „*Mária za to preberá plnú zodpovednosť*“ (4. apríla 1954).

No aj nás, milí priatelia tu v Arene, sa týka výzva Matky všetkých národov na spoluprácu:

„*A teraz sa prihovám tým, ktorí chcú vidieť zázrak. Tak teda, hovorím im: Chodte s veľkým zápalom a horlivosťou do tohto diela spásy a pokoja a uvidíte zázrak!*“ (1. apríla 1951). „*Podielajte sa na tom všetkými svojimi prostriedkami a starajte sa o šírenie každý svojím vlastným spôsobom!*“ (15. júna 1952). „*Táto akcia sa netýka jednej krajiny, táto akcia je pre všetky národy*“ (11. októbra 1953). „*Všetci majú na to právo. Uistujem ťa, že svet sa zmení*“ (29. apríla 1951). „*Šírenie má ísť cez kláštory*“ (82) (20. marca 1953). „*V kostoloch a modernými prostriedkami...*“ (31. decembra 1951). „*Tak bude Matka všetkých národov nesená do sveta, z mesta do mesta, z krajiny do krajiny. Jednoduchá modlitba vytvorí jediné spoločenstvo*“ (17. februára 1952).

Medzičasom bola modlitba preložená do viac ako 70 jazykov a milióny obrázkov s modlitbou sa už dostali do mnohých krajín všetkých kontinentov.

V priebehu rokov sa do amsterdamskej svätyne dostalo veľa pekných svedectiev, správ o obráteniach, dokonca o uzdravení chorých a iných zázrakoch, ktoré sa udiali, pretože prostredníctvom obrázka s modlitbou mohli ľudia spoznať Pannu Máriu ako svoju vlastnú Matku.

Dokonca kardináli, napríklad sýrsky kardinál Ignac Moussa Daoud z Ríma (83), ako prefekt Kongregácie pre východné cirkvi a biskupi rôznych kontinentov putovali do Amsterdamu a na medzinárodných modlitbových dňoch vydali svedectvo o preukázaných milostiach vo svojich diecézach, ako tu arcibiskup Charles Bo z Rangúnu, najväčšieho mesta Mjanmarska. (84, 85)

Medzičasom je milostivý obraz umiestnený aj v mnohých kostoloch (86) a kaplnkách. V mnohých krajinách sa veriaci snažia dokonca o to, aby milostivý obraz „prišiel na návštevu“ na krátky alebo dlhší čas do rodín, modlitbových spoločenstiev, farností, kláštorov, škôl (87), väzníc...

Ak by sme chceli vyložiť obrázok s modlitbou na verejných miestach, akými sú kostoly, nemocnice alebo školy, je, pochopiteľne, potrebné vopred si vždy vypýtať súhlas kňaza, prípadne zodpovednej osoby.

„Chodte s veľkým zápalom a horlivosťou do tohto diela!“

Môžem povzbudiť aj vás, milí priatelia, aby ste nanovo odpovedali na prosbu Panny Márie a aby ste s láskou rozdávali jej obrázok s modlitbou.

Je to predsa nádherná úloha – spolupracovať na príprave veriacich pre vyhlásenie novej mariánskej dogmy, pre ktorú Panna Mária sľubuje: *„Keď... bude vyhlásená posledná dogma v mariánskych dejinách, potom daruje Žena všetkých národov svetu pokoj, pravý pokoj“* (31. mája 1954).

Miliardy ľudí nevedia nič o Ježišovi, svojom Vykupiteľovi, a o moci kríža. Väčšina ľudí nevie, že Mária je ich osobnou Matkou. Môžeme si to zobrať na svedomie? Civilizovaný svet sa z médií dozvedá o nebezpečenstvách ohrozujúcich život, o ustavične pribúdajúcich nebezpečenstvách, ktoré naháňajú čoraz väčší strach. No ľudia sú bezradní a nepoznajú riešenie.

Panna Mária však riešenie má. Aj teraz nám znovu ponúka neomylný plán záchrany, tak ako vtedy vo Fatime. Dáva nám presnú stratégiu: *„veľkú svetovú akciu“* – ako hovorí, do ktorej majú byť prostredníctvom našej misionárskej horlivosti zahrnuté všetky národy.

My katolíci, ktorí o tom vieme a dokážeme to pochopiť, máme teda veľmi veľkú zodpovednosť. Nemalo by sa stať, že by nám národy raz mohli povedať: „Čože, vy ste o tom vedeli? Vy ste vedeli, ako sa dalo zabrániť tejto veľkej svetovej katastrofe, a nepovedali ste nám to?!“

O zázračnej medaile sa vie, že už po desiatich rokoch bola medzi národmi rozšírená v počte jednej miliardy. S modlitebným obrázkom Matky všetkých národov by sa to v dnešnej dobe dalo uskutočniť za jeden jediný týždeň! V harmonickej spolupráci s biskupmi a kňazmi by nám stačilo použiť komunikačné prostriedky a médiá, ktoré máme k dispozícii. Presne na toto nás vyzýva Matka všetkých národov, keď hovorí: „*V kostoloch a modernými prostriedkami sa má šíriť táto modlitba..., aby mohol byť svet oslobodený od skazy, nešťastia a vojny*“ (31. decembra 1951).

Tu vidíte snímku nočného New Yorku (88). Keď vidím takéto zábery, vždy si pomyslím: Tak veľa svetiel, tak veľa ľudí a v duši každého z nich chce prebývať Boh! Každý jeden je povolaný milovať Boha z celého srdca. Je na nás katolíkoch, aby sme im priniesli Máriu ako ich Matku – a ona potom otvorí ich duše pre Ducha Svätého.

Keď 11. septembra 2001 zostali z dvojčiek po neočakávanom teroristickom útoku len trosky

a popol a keď sa začala vojna v Iraku, rozdali mnohí armádni kapláni v priebehu veľmi krátkeho času 50 000 obrázkov s modlitbou vojakom všetkých ozbrojených síl, aj nekatolíkom (89). Všetci sa vyjadrovali rovnako: „Áno, presne toto potrebujeme... aby sme boli uchránení od skazy, nešťastia a vojny!“ Takto sa stala amsterdamská modlitba známou v USA za krátky čas ako „*modlitba Matky za pokoj*“ alebo ako „*mierová modlitba Matky*“.

P. Mandato z amerického vojenského námorníctva si dal napríklad poslať priamo na vojnovú loď USS Bataan 2 000 obrázkov s modlitbou. Na základni vojnového letectva Charleston v Južnej Karolíne dal P. Del Toro

podnet na to, aby všetci piloti a ich posádky dostali obrázok s modlitbou; armádny kaplán Carlson sa postaral o to, aby jeho oddiely v Texase dostali ešte tesne pred odletom do Iraku 3 000 obrázkov s modlitbou. A tak sa za tri mesiace rozdal iba v USA štvrt' milióna obrázkov.

V EWTN – najväčšom katolíckom televíznom vysielaní – sa vtedy každú hodinu na obrazovke objavila amsterdamská modlitba.

„Nemecko mi veľmi leží na srdci!“

Milí pútnici! V amsterdamských posolstvách sa Panna Mária opätovne obracia na jednotlivé národy. Pritom si treba uvedomiť, že Matka všetkých národov sa žiadnej krajine neprihovára tak často ako Nemecku. Najmenej v dvanástich posolstvách sa Panna Mária obracia priamo na Nemecko a 30-krát spomína jeho meno.

Vizionárka viackrát vidí, ako Žena kladie svoje nohy na Nemecko, čo má vždy mimoriadny význam. V Nemecku zjavila svoju krátku, ale mocnú modlitbu. V Nemecku bol namaľovaný aj jej milostivý obraz a Matka všetkých národov chcela, aby sa z Nemecka začala šíriť jej modlitba a jej obraz. A skutočne, tu boli potom rozdané prvé obrázky s modlitbou. Vidíme teda, popri Holandsku má Nemecko jedinečnú úlohu a veľkú zodpovednosť!

S materinskou starostlivosťou a láskou sa Mária obracia vždy znovu k týmto dvom krajinám a hovorí o ich problémoch: *„Holandsko je na pokraji skazy, preto som naň položila svoju nohu. Z Holandska chcem zvestovať svetu moje slová. Moja druhá noha stojí na Nemecku. Božia Matka plače nad deťmi Nemecka“* (90). *„Vždy boli mojimi deťmi, a preto chcem byť aj z Nemecka rozširovaná do sveta ako Matka všetkých národov“* (15. augusta 1951).

Prekvapujúco výstižne a precízne opisuje Matka všetkých národov súčasnú situáciu. Už pred viac ako 50 rokmi predpovedala dnešné odpadlivosť od viery (91), a to všetko v čase, keď boli kostoly v Nemecku podobne ako kostoly v Holandsku ešte plné a nikto nemohol tušiť, čo príde.

„Treba zabrániť tomu, aby mládež prepadla modernému pohanstvu“ (3. decembra 1949). *„Nemecko, buď varované! ... Ľudia sú dobrí, ale sú zmietaní sem a tam. A nepoznajú východisko. Úbohé Nemecko!“* (16. decembra 1949). *„Hrá sa s ním falošná hra“* (27. mája 1950).

„Ostatní sa veľmi horlivo snažia odtiahnuť nemecký ľud od Ríma... Iní pracujú, aby zničili Nemecko“ (16. novembra 1950). *„Nemecko mi veľmi leží na srdci!“* (11. februára 1951).

„Syn mu chce poskytnúť svoju zvláštnu ochranu a poslal ma, aby som Nemecku pomohla“ (16. novembra 1950). *„V tejto krajine treba tvrdo, tvrdo pracovať, aby sme ľudí, ktorí veľmi, veľmi zblúdili, priviedli späť k tomuto stredobodu, ku krížu. Kňazov je málo, ale laikov je veľa... Pôsobte tu predovšetkým s veľkou láskou a dobročinnosťou“* (11. februára 1951).

92

Ako dramaticky sa tento pohľad do budúcnosti uskutočnil, opísal emeritný pomocný biskup Würzburgu Mons. Helmut Bauer (92) už pred deviatimi rokmi, 13. októbra 2000, vo fatimskom príhovore. Hovoril o desivých „katastrofách našej viery“, o našom „opovrhovaní Bohom a zapieraní Boha“. A skonštatoval, že za veriacich sa už neoznačuje ani polovica obyvateľstva. V nových spolkových krajinách 80 percent ľudí vôbec nie je pokrstených!

Biskup Bauer doslovne povedal: „Musíme naozaj opäť spoznať vnútorné ohrozenie viery v našej krajine. V našich rodinách je Boh neznámou bytosťou, modlitba sa nekoná, ľudia sa hanbia hovoriť o viere. Výnimkou nie sú ani starí otcovia a staré mamy... Je načase,

aby sme sa prebudili! ... Neexistuje iná cesta ako mariánska cesta, ktorou Boh prichádza na svet – a to aj dnes!“ Biskup Bauer mal so svojou mariánskou cestou veľkú pravdu!

93

Dnes, keď sa práve deti a mladí pre svoje vnútorné zranenia správajú očividne surovo, deštruktívne a násilnícky, pretože im chýba nežnosť matky, prichádza Mária ako Matka, ako Matka všetkých národov, aby nás uzdravila svojou láskou. Krátko a výstižne to odôvodňuje v tzv. eucharistických zážitkoch, ktoré sa začali paralelne s posolstvami v roku 1958 a boli zverejnené len po 25. marec 1984. Hovorí v nich: „*Cirkev a národ bez Matky je ako telo bez duše*“ (Eucharistický zážitok z 31. mája 1965).

94

O tomto životne dôležitom vzťahu matky k dieťaťu hovorí aj Christa Meves zo svojich dlhoročných skúseností s duševne postihnutými deťmi a mladými:

„Keď sa dieťa narodí, pozná tlkot srdca svojej matky. Pozná jej hlas, áno, dokonca pravú chuť jej individuálneho mlieka (93), ktoré sa podobá plodovej vode...“

A okrem toho si dieťa niekoľko týždňov po narodení zapamätá aj tvár matky (94)... Musí poznať jej tvár; pretože to je záruka toho, že sa bude držať tej, ktorá mu garantuje prežitie. Ak táto záruka na dlhý čas vypadne, dieťa to považuje za ohrozenie života.

V prvých rokoch dieťa potrebuje aj dôverný tlkot matkinho srdca. Matky intuitívne kladú svoje plačúce dieťa na ľavú stranu (95), aby mohlo cítiť tlkot srdca. Tento rytmus dieťa pozná už z materského lona.“

95

Čo tu opisuje táto matka rodiny a vedkyňa, platí takisto aj pre náboženský život. Počúvajme láskyplný hlas Matky všetkých národov: „*Cirkev a národ bez Matky je ako telo bez duše.*“

„Dobre chápte tieto slová: aj Pán potreboval svoju Matku, aby sa mohol narodiť. (96) Cez matku prichádza život. Preto musí byť opäť prinesená do vašich kostolov a medzi národy a uvidíte rozkvet“ (Eucharistický zážitok z 25. marca 1973).

Tento zázrak rozkvetu Cirkvi sa bezpochyby udeje aj tu v Nemecku, v Európe a na všetkých kontinentoch!

No my všetci sa musíme s novým presvedčením a s plným nasadením pričiniť o šírenie jej milostivého obrazu a jej modlitby (97) prostredníctvom **svetovej akcie** prinášajúcej **vykúpenie** a **pokoj**; akcie, ktorú nám darovala Matka všetkých národov. Pretože touto cestou, ktorá sa volá MÁRIA, ktorá sa volá MATKA, chce Boh priviesť všetky národy k pravému pokoji (98).

Veď ona sama vo svojom posolstve z 31. mája 1955 garantuje: „Žena splní svoj prísľub a pravý pokoj príde.“

Počas Modlitbového dňa v Kolíne dňa 31. mája 2009 sa J.Em. kardinál Joachim Meisner, J.E. Jozef M. Punt, všetci kňazi a prítomní veriaci na záver turečkej svätej omše pomodlili modlitbu zasvätenia, ktorou pápež Ján Pavol II. dňa 25. marca 1984 na Námestí svätého Petra v Ríme zasvätil svet Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

P. Paul Maria Sigl, narodený 22. októbra 1949 v Natters/ Rakúsko, bol 8. decembra 1992
v Kaplnke zjavenia Panny Márie vo Fatime vysvätený za kňaza.
Je vodcom medzinárodného misijného spoločenstva pápežského práva „Rodina Panny Márie“
a zakladateľ a prezident medzinárodného verejného klerického združenia pápežského práva
„Dielo Ježiša Veľkňaza“ (Opus J.S.S.).
P. Sigl poznal vizionárku Idu Peerdeman, ktorá bola pre jeho kňazstvo duchovnou matkou, vyše 25 rokov.
Preto je považovaný za jedného z najlepších znalcov amsterdamských posolstiev.

Prednášku, ktorú práve držíte v rukách, ako aj ďalší informačný materiál
o Matke všetkých národov si môžete objednať na adrese:

Vítazstvo Srdca
Hlavná 2/4, Stará Halič
985 11 Halič

Tel.: 047/ 45 12 467
E-mail: vitzstvo_srdca@rodinapannymarie.org

Zodpovedný za vydanie: Rodina Panny Márie

Fotografie
Titulná strana: Kolínsky dóm
Zadná strana obálky: © Wallraf-Richartz-Museum Köln

WEBOVÁ STRÁNKA MATKY VŠETKÝCH NÁRODOV SPRÁVOVANÁ RODINOU PANNY MÁRIE: WWW.MVN.SK

Zázrak Turíc – Kolínski majstri okolo roku 1350

„POCHOP DOBRE NASLEDUJÚCE SLOVÁ:
MATKA VŠETKÝCH NÁRODOV MÔŽE A PRINESIE
MILOŠŤ, VYKÚPENIE A POKOJ VŠETKÝM NÁRODOM TOHTO SVETA,
KTORÉ JU BUDÚ O TO PROSIŤ. VY VŠETCI VŠAK MÁTE PRINIEŠŤ
MATKU VŠETKÝCH NÁRODOV DO CELÉHO SVETA!“

Amsterdamské posolstvo zo 17. februára 1952